

SXEDIO.GU3

23.8.1958: Ο ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ ΦΑΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΠΕΦΤΕΙ ΣΕ ΕΝΕΔΡΑ ΒΡΕΤΤΑΝΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΣΤΗ ΛΥΣΗ

Ο Δημητράκης φανή αναστάση κααγόταν από τη Λύση και ήταν ο τρίτος της ομάδας του Μιχαήλ Καΐλη, ο οποίος έπεσε στις **23 Αυγούστου 1958** όταν έπεσε σε ενέδρα κατά τη μεταφορά όπλων μαζί με τους συγχωριανούς του Μιχαήλ Καΐλη, Καλλή Σακκά και Παναγή Λάρκου (Αμίαντρο).

Συναγωνιστές τους είχαν συλληφθεί κι' έπρεπε να αλλάξει ο χώρος που φυλάγονταν τα όπλα.

Στο δρόμο έπεσαν σε ενέδρα έξω από τη Λύση, παρά την τοποθεσία Αγλάσκα. Έπεσαν, εκτός από τον Δημητράκη, οι Καΐλης και Σακκάς ενώ ο Λάρκου διέφυγε.

Αφηγήθηκε ο Λάρκου:

"Προχωρήσαμε κάπου **100** μέτρα, οπότε ο συντροφος μου Δημητράκης (Αναστάση) που έσπρωχνε το ποδήλατον (με το οποίο μετέφερε τον οπλισμό) εφώνασε δύο φορές "Παναγία μου, Παναγία μου" και δεν εκινήθη από την θέση του. Αμέσως σήκωσα την κεφαλήν μου και είδα στα δεξιά μου, (υπήρχε φεγγάρι το βράδυ εκείνο) σε απόστασιν **10** μέτρων από μας, πέντε στραιώτες να έρχονται τρεχάτοι πάνω μας και μπροστά τους ένα σκύλο. Όταν τους είδα αμέσως η σκέψις μου πήγε στα όπλα, ότι δεν έπρεπε να τα παραδώσω χωρίς μάχην και να με συλλάβουν ζωντανόν. Ανέσυρα από την ζώνην το όπλο μου και το έστρεψα κατ' επάνω τους έτοιμος να πυροβολήσω, αμέσως έστρεψα το βλέμμα μου προς τους Καλλήν (Σακκάν) και Σιάλλον (που προπορεύονταν) και τους είδα να κοιτάζουν προς το μέρος μας χωρίς προφανώς να αντιληφθούν τον στρατόν. Επυροβόλησα εναντίον των στρατιωτών αποφασισμένος να αγωνισθώ μέχρις εσχάτων και το βλήμα μου εκτύπησεν ένα στρατιώτην στο στήθος. Όταν επυροβόλησα ξανακοίταξα προς τους συντρόφους μου και είδα πέντε στρατιώτες να ευρίσκωνται δέκα μέτρα από τους

Σιάλον και Καλλήν. Ο Σιάλος πυροβολούσε. Ξαναπυρβόλησα, αλλά δυστυχώς το όπλον μου έπαθε αφλογιστίαν.

Αμέσως ήρχισα να υποχωρώ μαζί με τους άλλους προς τα νότια, σε απόστασιν **3-4** μέτρων από την αρχικήν μας θέσιν ήρχισαν και οι πυρβολισμοί εναντίον μας, υπό των στρατιωτών με αυτόματα και μαρτίνια. Τελικά μπόρεσα και έρριξα ακόμα ένα πυρβολισμό και έπεσα. Αλλά προτού πέσω είδα τον Σιάλον να πέφτει, να σηκώνεται να πυροβολή και πάλιν να πέφτει. Δεν γνωρίζω κατά πόσον την στιγμήν εκείνην ετραυματίσθη ή έπεφτε για να προφυλαχθή, ενώ τον Καλλήν τον είδα να σταματά και να έχη το κεφάλι σκυφτό. Όταν έπεσα κάτω ήμουν με την εντύπωσιν ότι με πέτυχαν, διότι οι σφαίρες με έζωναν σαν χαλάζι. Αρχισα λοιπόν τότε να κυλώ και πότε να σηκώνωμαι και να κάνω ζικ ζακ, εώς ότου έφθασα σε ένα αμπέλι. Τότε με έχασαν και εσταμάτησαν τους πυρβολισμούς εναντίον μου. Το αμπέλι βρισκόταν περίπου **150** μέτρα από τον τόπον της συγκρούσεως.

Όταν εσταμάτησαν οι εναντίον μου πυρβολισμοί δεν άκουσα τίποτε εκτός από τα βογγητά, τα οποία ως υπελόγισα ήσαν από τον Δημητράκην.

Η μάχη από την στιγμή που είδαμεν τους στρατιώτες μέχρι της στιγμής που εσταμάτησαν οι πυρβολισμοί διήρκεσεν ελάχιστα λεπτά. Όταν προχώρησα **400-500** μέτρα, ήκουα έκρηξιν χειροβομβίδας και πυρβολισμούς αυτομάτου, Υπέθεσα ότι ο Σιάλος (Καϊλής) ετραυματίσθη και μη δυνάμενος να διαφύγη έρριξεν εναντίον των στρατιωτών την χειροβομβίδα, την οποία έφερεν και οι στρατιώται ήνοιξαν πυρ εναντίον του.

Από αστυνομικόν του σταθμού Βατυλής, ο οποίος εκείνην την νύκτα βρισκόταν σε υπηρεσίαν εις τον ασύρματον ελήφθη η ακόλουθος πληροφορία:

"Κατόπιν συγκρούσεως εις τα νότια της Λύσης με ομάδα τρομοκρατών, οι οποίοι μετέφερον όπλα, έχομεν πέντε νεκρούς και ένα τραυματίαν, ενώ οι

τρομοκράτες ένα νεκρόν και δύο τραυματίας".

Όπως εξηκριβώθη αργότερον, εκ της ιδίας πηγής τραυματίαι ήσαν οι Καλλής (Σακκάς) και ο Δημητράκης (Αναστάση) τους οποίους σκότωσαν οι Άγγλοι την αυγήν. Αργότερον εκυκλοφόρησεν φυλλάδιον ο Διγενής εις το οποίον ανέφερε τις απώλειες των Άγγλων".

Η μητέρα του είπε μόλις πληροφορήθηκε για το θάνατο του: "Ο καύμός μας εναι μεγάλος, αλλά είμαι περήφανη για το γιο μου".

Ο πατέρας του συμπλήρωσε: "Όλοι είμασε περήφανοι".

Εξ άλλου η αρραβωνιαστικιά του Χαμπού Λούκα Ανδρέου είπε: "Είμαι περήφανη που είχα ένα τέτοιον αρραβωνιαστικό που αγωνιζόταν για τη παστρίδα".